

ga Jummal parrako! ma olin vimme,
ma pannin wasto, ma ei tahnud sedda
näha.

Rohko polest sai kästud, et keige meie
lastele need ued rubbid piddid pandud sa-
ma. Agga minna olin sanna kuujmatta,
ja pötsin ommad lapsed eest ärra, ikka sed-
da rummalaste uskudes: kes surmaks lo-
dud on, sedda ei aita ükski arsti, rohhi.
Siiski on se nüüd tõeste tõssi, et iubba
ni palju tuhhat innimesed, kennel ued
rubbid olnud, keige wähhemalt selle pär-
rast woitwad julged olla, et nemmad mitte
sures rubbis ei surre. Kui nemmad siis
ka üksford teises häigusfes surrewad, mis
ükski neist ei woi ärra hoida, siis olleksin
minna ommeti piddant ommad lapsed ni
sugguse hirmsa surma eest hoidma mis su-
red rubbid saatwad; sest et se mulle nüüd
sel aial mitte ennam woimato ei olleks
olnud.

Kui se arst minnetwal aastal siin küllas
käis ja mo lapsed näggi, siis küsis temma
minnult: Kas neile need sured rubbid ol-
nud? Ma kostsin: ei volle! Siis ta pal-
lus, et ma neile piddin lastma need ued
rubbid panna, ja finnitäs, et nemmad siis
ial mitte neid suri rubbised ei piddant sa-
ma. Seäl jures ütles temma ka, et se
läbbi wenne, maal ja paljo teiste made sees
jubba mitto tuhhat innimesed neist sure
rubbidest peästetud on, kes muido selle häi-
gusfes olleksid surnud.

Mõtse agga, armas Mart, sinno lap-
sed on praego ni kennad, agga nemmad
woitwad, kui nad sured ribbid sawad, kei-
ge wähhemalt palle näust rikkutud sada.
Sest sedda olled sinna ommeti näinud,
kuida ni mõnni pallest kistud ja hirmus
rubbeil on, ja kes ei tahhaks mitte ka en-
neminne kennad, kui dala näoga lapsed
näha sada? Need ued rubbid agga, ei